

ЖЕЛЕНСЬКИЙ Владислав (Żeleński Władysław; 06. 07. 1837, с. Ґродковіце pobl. Кракова — 23. 01. 1921,

Краків) — польський композитор, піаніст, педагог, музично-громадський діяч. Батько [Т. Желенського](#). Навч. у Ягеллон. (Краків) та Карловому (Прага, отримав ступінь д-ра філософії, 1862) університетах, Празькій (кл. фортепіано А. Дрейшока, органа — Й. Крейчі) та Париз. (1866; кл. Н.-А. Ребера) консерваторіях. Від 1872 — проф. Муз. інституту у Варшаві, від 1878 — арт-дир. Варшав. муз. товариства. Від 1881 — у Кракові: викл. муз. школи, засн. і дир. Консерваторії при Муз. товаристві. Ж. — найвідоміший польс. композитор в опер. сфері після С. Монюшка. У вокал. музиці продовжував польс. нац. традиції, в оркестр. — близький до нім. романтиків. Автор підручників: «*Nauka harmonii i pierwszych zasad kompozycji*» (1877; 1899), «*Nauka elementarnych zasad muzyki*» (1897; обидва — Варшава).

Основні твори

опери – «Конрад Валленрод» (1885, за А. Міцкевичем), «Стара легенда» (1907, за Ю. Крашевським; обидві прем'єри – у Львові), «Ґопляна» (1896, за Ю. Словацьким), «Янек» (1900; прем'єра на відкритті Великого театру у Львові з О. Мишуг'ю у гол. партії; сезон 1908–09 – у Києві); 2 Симф. (1872, 1912); увертюри – «В Татрах», «Лісові відгуки»; Концерт для фортепіано; 25 прелюдій для органа; кантати; хор. твори, романси, пісні тощо.

[Т. Л. Мазепа](#)

Бібліографічний опис:

Желенський Владислав / Т. Л. Мазепа // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-18994>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).